
VIURE EN VERS

MAR PEÑARROJA PAZ

VIURE EN VERS

(COL·LECCIÓ POESIA) - 10

VIURE EN VERS

MAR PEÑARROJA PAZ

Primera edició: setembre del 2021

© Mar Peñarroja Paz

© de l'edició:

Quorum Llibres

C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls

Tel. 977 60 25 91

quorum@quorumllibres.cat

www.quorumllibres.cat

Disseny i composició: 3 × Tres

Impressió: Romanyà Valls, SA

ISBN: 978-84-16342-52-5

DL T 711-2021

*Els miro els ulls. És una mica difícil.
És l'última cosa que la gent es deixa
mirar. M'esborrona de veure l'escassa
quantitat de persones que conserven
en la mirada algun rastre d'il·lusió i de
poesia.*

Josep Pla
El quadern gris

ESTIMO I, DE VEGADES, M'ESTIMEN

M'inspires,
i ho fas sense voler,
i m'encanta.
I m'encantes i no sé com entendre-ho.
Però potser tampoc cal.
Potser part de la màgia és precisament no entendre i simplement
deixar-se portar.
Perquè quan t'abandones a la sort, voles.
El cor va a mil i tot dona voltes i em marejo i m'embriago i de cop
deixo la ment en blanc i et veig allà...
Quiet. Mirant-me.
Somrient.
I jo també somric.
I una sensació de pau i de vida s'apodera del meu cos i floto en els
teus braços nus que m'abracen i m'acaronen amb tendresa.
I visc.
Visc perquè em fas sentir viva.
I soc feliç.
I tu,
tu també somrius.

Avui m'ha costat dir-te adeu,
i ara em sento estranya.

Estranya perquè per estar bé necessito que ho estiguis tu primer.
Estranya perquè ets la primera persona a qui li dic un t'estimo tan sincer.

I ara em sento estranya
perquè avui m'ha costat molt dir-te adeu.

M'has dit que escrigui sobre tu.
Tu,
la persona en qui més penso.

Escriure't és fàcil: les paraules brollen de mi com si d'una pluja torrencial es tractés.

Et conec prou bé per saber quins mots triar a l'hora de pensar-te, sé què t'he dit i què t'he amagat i sé, inevitablement, què vull que sentis en llegir aquest text.

Vull que sàpigues que et trobo a faltar. Però no només a tu.

No.

Trobo a faltar els moments que em regales i, al mateix temps, tots els que he viscut al teu costat es dibuixen a les meves parpelles, tan nítids, tan reals, que sembla que els pugui atrapar i tornar a viure.

Ara.

I aquí.

Com si fos el primer cop.

Riures, carícies, mirades o petons, aquell entendre'ns sense parlar, deixar-nos endur per un caos nocturn sense saber quan tornarem a poder tocar-nos.

Tu i jo.

Vull viure't, sentir-te.

Vull que m'abracis, que el meu coll sigui el recer dels teus llavis, que ens diguem t'estimo mil i una vegades;

que una de sola simplement se'ns quedi curta.

De vegades,
em sentia intrusa.
Però et mirava
i em miraves
i tot anava bé.

Aquella mirada de complicitat que fa que tot s'entengui sense la necessitat de cap mot, aquelles pessigolles que em recorren tot el cos quan m'abrades, la sensació que la pell se m'encén amb els cadascun dels teus petons.

És l'amor?

Sentir que et vull al meu costat, que m'omple, que em completes.

Ser efímer i aquesta obsessió d'esprémer cada segon que passa.

Perquè ets tot el que mai hauria desitjat.

Per això t'estimo.

TAULA

<i>Estimo i, de vegades, m'estimen</i>	7
<i>Em devoren</i>	31
<i>...I passen les hores</i>	67